

Polscy laureaci Nagrody Nobla

w dziedzinie literatury

Alfred Nobel fortunę zarobioną na wynalezionym przez siebie dynamicie postanowił przekazać na nagrody w dziedzinie medycyny, chemii, fizyki, literatury i za działalność na rzecz pokoju. Pierwszy raz nagrodę przyznano w 1901 r. Od 1968 r. Bank Szwecji przyznaje też Nagrodę im. Alfreda Nobla w dziedzinie ekonomii.

Henryk Sienkiewicz (1846–1916)

Autor nowel (*Janko Muzykant*, *Sachem*), powieści historycznych (*Ogniem i mieczem*, *Potop*, *Pan Wołodyjowski*, *Krzyżacy*, *Quo vadis*) oraz powieści dla młodzieży (*W pustyni i w puszczy*).

1905 r. – Nagroda Nobla

za całokształt twórczości, w tym za „wybitne osiągnięcia w dziedzinie eposu” i „rzadko spotykany geniusz, który wcielił w siebie ducha narodu”.

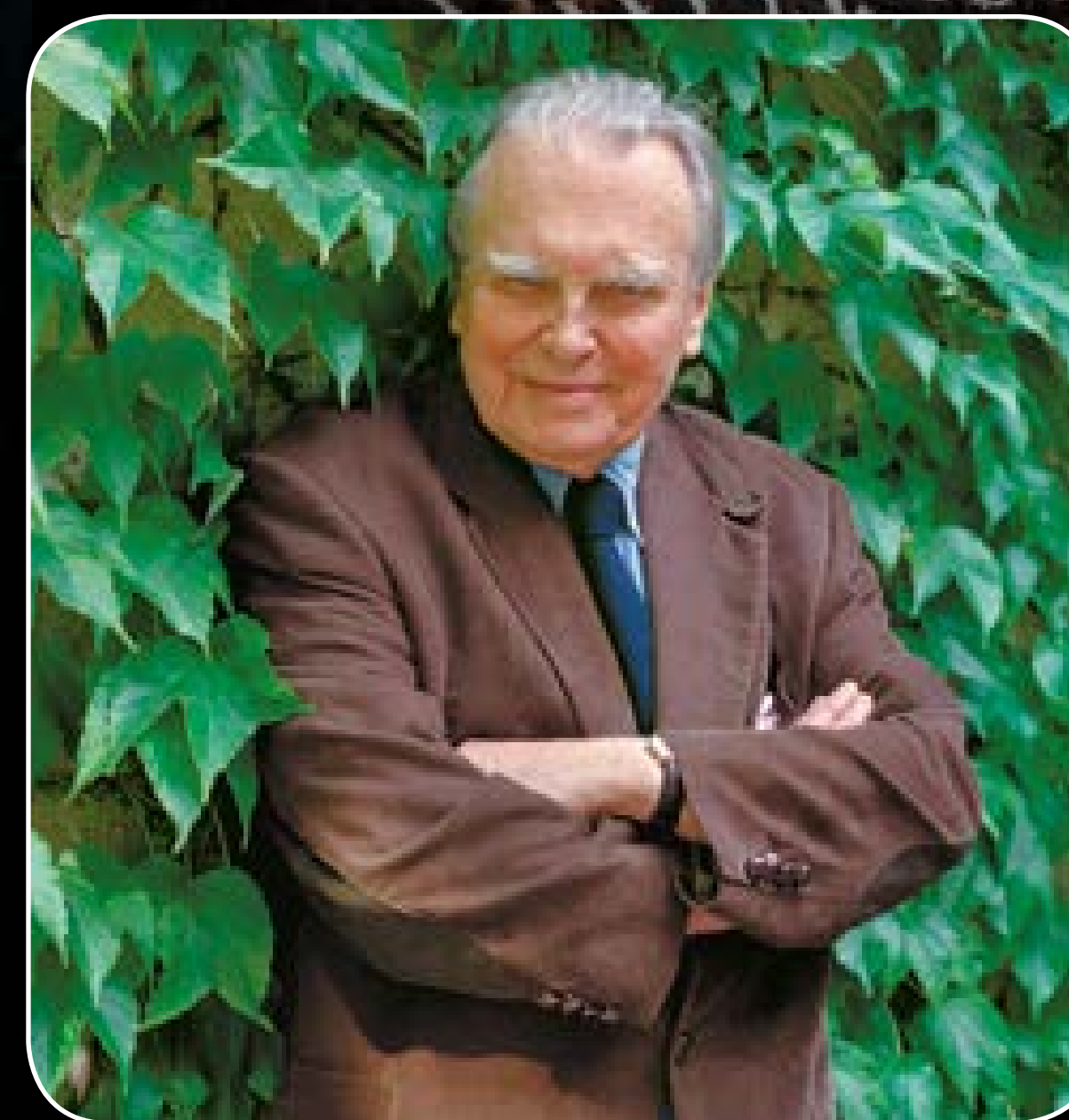

Władysław Stanisław Reymont (1867–1925)

Autor powieści (*Chłopi*, *Ziemia obiecana*, *Komediantka*).

1924 r. – Nagroda Nobla

za „wybitny epos narodowy – powieść *Chłopi*”.

Czesław Miłosz (1911–2004)

Autor zbiorów poezji (*Trzy zimy*, *Ocalenie*, *Gdzie słońce wschodzi i kędy zapada*, *Hymn o perle*, *Nieobjęta ziemia*, *Dalsze okolice*, *Na brzegu rzeki*, *To*); powieści (*Dolina Issy*), traktatów politycznych (*Zniewolony umysł*).

Tłumacz Biblii (Księga Psalmów, Księga Hioba).

1980 r. – Nagroda Nobla

za całokształt twórczości, w tym za „bezkompromisową wnikliwość w ujawnianiu zagrożenia człowieka w świecie pełnym gwałtownych konfliktów”.

Wisława Szymborska (1923–2012)

Autorka tomów poezji (*Pytania zadawane sobie*, *Wołanie do Yeti*, *Sól*, *Sto pociech*, *Wszelki wypadek*, *Wielka liczba*, *Ludzie na moście*, *Koniec i początek*, *Chwila*, *Dwukropek*, *Tutaj*, *Wystarczy*).

1996 r. – Nagroda Nobla

za „poetrykę, która z ironiczną precyzją pozwala historycznemu i biologicznemu kontekstowi ukazać się we fragmentach ludzkiej rzeczywistości”.